

[Økonomi- og arbejdsministeren.]

tion og beskæftigelse. I en række af de konfliktramte brancher, bl. a. jern- og metalindustrien, blev produktionen sat i vejret for at udligne produktionstab, og især var det af betydning, at der fra maj måned skete en kraftig forøgelse af byggeriet.

I 1956 påbegyndtes i alt 21 700 lejligheder — nær ved 2 000 flere end året før; der blev fuldført knap 20 000, og ved årets udgang var omtrent 23 000 lejligheder under opførelse, d. v. s. ca. 10 pct. flere end ved overgangen fra 1955 til 1956. Alt i alt var byggeaktiviteten stigende gennem 1956 og lå i efteråret højere end året før.

En tilsvarende stigende linje prægede produktion og beskæftigelse.

I årets første måneder satte isvinteren og arbejdskonflikten sit præg på industriproduktionen, så den lå mærkbart lavere end i 1955. Først i juni nåede 1956-produktionen op på siden af 1955-tallene. Her holdt den sig i august og september, men i årets tre sidste måneder er produktionen for 1956 større end 1955-tallene. December-tallene ligger 5 pct. højere, og dette fortsætter i 1957, da januarproduktionen er 5 pct. større end produktionen i januar 1956.

Tilsvarende voksede industriens beskæftigelse, så den i januar i år lå 2 pct. højere end i januar i fjor. At produktionsstigningen er stærkere end beskæftigelsesstigningen, kan tages som et udtryk for bedre produktivitet.

Den produktionsstigning, der fandt sted i løbet af 1956, var stærkest i tekstil-, fodtøjs- og beklædningsindustrien, hvor den er steget over 25 pct. fra udgangen af 1955 til udgangen af 1956. Desuden er der fremgang i næringsmiddelindustrien, i den kemiske industri og i transportmiddelindustrien.

Bag denne tendens til øget produktion og beskæftigelse ligger en række faktorer, hvoraf jeg allerede har nævnt den højere byggeaktivitet. Hertil kommer den fortsat voksende industrieksport og en vækst i det hjemlige forbrug.

Industrieksporten voksede i 1956 i værdi med i alt ca. 18 pct., hvilket er en ubetydelig mindre end væksten i de to foregående år.

Blandt de industriområder, der særlig kraftigt har bidraget til eksportforøgelsen i 1956, skal nævnes biler fra samlefabrikkerne, kemikalier og vegetabiliske olier. Jeg tror, man skal regne med, at en del af denne eksportstigning reelt betyder mindre for beskæftigelsen og valutaandtjeningen, end selve eksportbeløbene umiddelbart lader formode, idet der til de her nævnte varer medgår en betydelig indførsel til produktionen. Maskineksporten er ligesom året før øget med ca. $\frac{1}{5}$ og svarer alene for 40 pct. af den samlede fremgang i industriens eksport. Endvidere er eksporten af drikkevarer, møbler og tekstil vokset.

Også udviklingen i forbruget stimulerede produktionen. Medens indkomsterne hos de private erhvervsdrivende i byerhvervene endnu ikke er tilstrækkeligt oplyst, kan man danne sig et skøn over arbejdernes og landbrugernes indkomstudvikling i 1956.

Lønmodtagernes pengeindkomster har i første række været bestemt af de lønforhøjelser, der indeholdtes i forligsmandens mæglingforslag i foråret 1956 samt af pristalsreguleringen. Mæglingforslaget betød i de fleste tilfælde lønstigninger på 2-3 pct., og pristalsreguleringen har givet to dyrtidstillæg både i marts og september.

For industriens arbejdere indebar dette en samlet lønstigning på ca. 7-8 pct. fra oktober 1955 til oktober 1956. Stigningen i den gennemsnitlige timeløn fra 1955 til 1956 har været af praktisk taget samme størrelse. Lønmodtagernes samlede indtægt er dog næppe steget helt så meget. Dels var beskæftigelsen i begyndelsen af 1956 lidt lavere end året før, dels medførte arbejdskonflikten for de konfliktramte et indkomsttab. Begge disse forhold gjorde sig fortrinsvis gældende i foråret, da virkningen også kunne spores i form af en nedgang i detailhandelens omsætning. I efteråret 1956 lå lønmodtagernes samlede pengeindkomst rimeligvis 7-8 pct. højere end i efteråret 1955. Som følge af prisopgangen er reallønnen næppe vokset mere end ca. 3 pct.

De selvstændige landbrugere havde også en indkomststigning, der synes at kunne beregnes til en forøgelse på knap en halv snes procent fra 1955 til 1956.

Som nævnt må de større pengeindkomster reduceres med den stedfundne prisopgang, for at man kan nå frem til stigningen i